

בהבנתה

עלון חודשי לבני תורה הספרדים המקורבים לאורו הגדול של מוהר"ן מברסלב זיע"א

גליון כא + שבט תשפ"ו

הרה"ח ר' יוסף נחמן לוי שליט"א מרבני הארגון
מחבר סדרת הספרים 'מטעמים' על התורה והמועדים

דיבורי דעת ולב ממעמקי מעיינותיו הנפלאים של הנחל נובע

לב העולם

שרשרת פיצוצים בשטח האויב

מלב אל לב

בא נפתח את זה

צֶעֶק לָבָם

יש רגעים בחיים שאתה פשוט רוצה להיעלם מכדור הארץ.

ככה, בלי להודיע לאף אחד, אפילו בלי להתנצל, רק לאסוף את עצמך ולהתאדות.

ואם יבוא מישהו וינסה לעזור, התגובה שלך תהיה התנגדות נחרצת.

כי הבעיה היא לא המינוס בחשבון הבנק, גם לא הציפורן החדורנית, ואפילו לא מעברים ברוחניות.

לפעמים יש לאדם את כל הפרטים הנכונים לאושר ושמחה, יש לו הכל - אבל באמת אין כלום.

כי המוח סתום וחתום. הלב חסר חיות. משהו מבפנים מרגיש משמעם וריק.

למציאות הזו יש שם מוגדר מאוד ע"פ פנימיות התורה: 'מוחין דקטנות', או 'קטנות הדעת'.

חכמינו כבר קבעו: "אם דעת קנית מה חסרת" (דברים מא, א).

כשהדעת נמצאת במקומה הראוי, אפשר לצלוח בבטחה את כל משברי החיים. אם ייאבד לי דבר-מה ואצטער על כך, תיכף תבוא הדעת ותעשה סדר בנתונים; היא תלחש שלא נורא ושהעולם הזה ארעי.

אם יכאב לי הגוף חלילה ויהיה זה מייסר ומחליש, גם אז תבוא הדעת הקדושה; היא תזכיר שייסורים מכפרים ושה' לא שכחנו.

למעשה, הדעת היא חייל נאמן שתפקידו לגרום לנו להישאר עם הראש מעל המים בכל רגע נתון בימי חיינו.

♦ ♦ ♦

במצרים התרחש תהליך שורשי ומהותי מאוד. המביט למפרע בכל מה שנעשה אז, יכול לחשוב כי המצרים ניסו להפיק מבני ישראל את מלוא התועלת הפיזית. גורו עליהם לבנות את פיתום ורעמסס, השתעבדו בהם בפרך וניסו למקסם את מירב השימוש והיעילות מגופם החלוש והדווי.

המשמעותית ביותר היא לפוצץ את המערכת הצבאית של האויבים מבפנים, בבחינת "ויגזול את חנית מיד המצרי ויהרגהו בחניתו" (דברי הימים א' יא, כג).

ולענייננו, כאשר ישנה מערכה בין הקדושה לטומאה, אם נצליח להשתמש במספר אחד עשר בכדי להעצים את הקדושה - זו תהיה המכה החזקה ביותר לסטרא אחרא!

יוסף הצדיק היה הבן האחד עשר של יעקב אבינו. ולא לחנם התגרו בו כוחות הטומאה. כאשר יוסף עמד בניסיון עם אשת פוטיפר, הוא נתן לסטרא אחרא את המכה החזקה ביותר. המכה הזאת זיכתה אותו לתואר שלא זכה בה אף אחד מהאחים - "יוסף הצדיק".

הדברים שופכים אור גם על עוצמתה של הקטרת, שכידוע כוחה גדול לבטל גזרות והמתקת כח הדין. כאשר הכהן גדול משתמש באחד עשר סממני הקטרת במצות השם - גם מלאך המוות לא יכול לעשות את מלאכתו. "ותעצר המגפה" (על פי במדבר יז, ג). כי בעבודה קדושה זו מתגלה כיצד כחות הרע בעולם נכנעים לצד הקדושה, וכלשונו של האר"י ז"ל "ותתקן החלבנה מה שלא תתקן הלבונה" (עץ חיים, היכל א"ק ש"ג פ"ב).

חדש שבט הוא החודש האחד עשר בחדשי השנה. זהו חודש שהסטרא אחרא עלולה להעצים את עצמה. וכאן בדיוק נכנס משה רבנו לתמונה. משה רבנו עומד מראש חודש שבט, ומכניס בעם ישראל דיבורים של אמונה ויראת שמים. תזמון דרשותיו של משה לתאריך של חדש שבט, הוא מכון כדי להכניע את כח הסטרא אחרא עד עפר.

מי יגלה עפר מעיניך

וכאן הגענו לט"ו בשבט, ולעצם ההכרעה של חודש שבט לעניין ערלה ומעשרות.

חכמינו הקדושים אומרים (במדרש תנחומא שמיני ח): "מי יגלה עפר מעיניך אדם הראשון, שלא יכולת לעמד בניסיוןך אפילו שעה אחת, והרי בניך משמרין כל המצוות שנתנו להם ועומדים בהם. אחד עומד ונוטע ומעדר ומנכש מזמר ומשקה ורואה פירות נטיעותיו מבכרות ואינו טועם מהם, לקיים מה שנאמר "שלש שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל"... וכמה מצוות נתן להם הקב"ה, והם משמרים".

זאת אומרת, שהכח שלנו היום להתאפק מאכילת פירות ערלה, וההמתנה לעסוק בתיקון המאכלים בכשרות, מהווים כעין 'תיקון' לחטא אדם הראשון, שהיה הביטוי הראשון של הסטרא אחרא בעולם.

התיקון הזה חייב להיות בחודש שבט. כי בחודש האחד עשר לחודשי השנה, אנחנו מתעסקים בהכנעת הסטרא אחרא, המקבלת את חיותה דרך ענייני האחד עשר. וכאשר אנו בחדש הזה מתחברים לקדושה - אנחנו גוזלים את חנית מיד אויבנו הרוחניים, וגורמים לשרשרת פיצוצים בשטח שלהם...

(על פי לקוטי הלכות ערלה ה"ג, ג-ז).

ישנה מחלוקת בין בית שמאי לבית הלל אימתי הוא ראש השנה לאילן. לדעת בית שמאי באחד בשבט, ולדעת בית הלל בחמשה עשר בו (ר"ה א, א).

לכל הדעות, חדש שבט נחשב המכריע לעניין הפרשת מעשר פרות האילן ולמניין שנות הערלה של העצים. אלא שנחלקו חכמי ישראל על התאריך המדויק בחודש הקובע את ההלכות הללו.

ננסה להתבונן במאמר זה על פי פנימיות העניינים, במה התייחד חודש שבט, שכמעט אין לו משמעות מיוחדת בעיצומו של החורף, להיות החודש המכריע לכל הלכות ערלה ומעשר של פרות האילן?

בהתבוננות במקורות נגלה, שבהיסטוריה שלנו התרחש מאורע משמעותי ביותר במהלך חודש שבט. התורה מספרת שבשנתו האחרונה של משה רבנו עלי אדמות, בחודש האחד עשר, הוא חדש שבט, "הואיל משה באר את התורה הזאת" (דברים א, ה). דרשתו של משה נמשכה במשך כל החודש, עד יומו האחרון ביום ז' באדר.

הדרשה הזו היא בעצם כל הפרשיות שנכתבו בספר דברים, בהם מזהיר משה רבנו ללכת בדרך השם ולבלי לסור מרצונו ימין ושמאל. משה מחזיר בלבבות העם יראת שמים, אמונה ויקדת, אהבת השם, ובעצם את כל יסודות היהדות. כל זה נעשה במהלך חודש שבט.

האם יש קשר בין כל הדברים החשובים הללו להלכות השייכות לפרות האילן?

מה בין עשרה לאחד עשר?

רבי נתן חושף בפנינו גילויים מכבשוננו של עולם, באמצעותם נשזרים הדברים כפתור ופרח.

חכמינו הקדושים אומרים (ברכות כא ע"ב), כי כל דבר שבקדושה לא יאחז פחות מעשרה. ומבואר בספרי המקובלים שענייני הקדושה שייכים בדרך כלל למספר עשר: בעשרה מאמרות נברא העולם (אבות פ"ה משנה א), בלוחות היו עשרת דברות (דברים ד, יג), עשרה נסים נעשו לאבותינו בבית המקדש (אבות פ"ה משנה ה), עשרה נסים נעשו לאבותינו במצרים ועשרה על הים (שם משנה ד), עשר קדושות הם (כלים פ"א, ו), עשרה מיני נגינה (זוה"ק אמור קא ע"א), עשרה הלולים (תהלים קט). וכן הלאה.

לעומת זאת, הסטרא אחרא ניזונת דרך המספר אחד עשר, ועליהם נאמר: 'כל המוסיף גורע'. כך אנחנו מוצאים שהיו לעשר אחד עשר אלופים (בראשית לו, מ), כמו כן בקטורת היו אחד עשר סממנים - כאשר יש בה עשרה סממנים עם ריח טוב והחלבנה עם ריח רע. גם בפרשת כי תבוא (פרק כז טו-כה) מוזכרים אחד עשר ארורים לכל מי שיעבור על מצוות התורה (על פי האריז"ל בספר הלקוטים, תרומה).

הכרעת באיוב מבפנים

במלחמה, ישנו כלל האומר, שההכנעה הגדולה של האויב היא על ידי ששתמשים בנשק שלו עצמו - נגדו. ההצלחה

<<<

אולם בספרים הקדושים מובא דבר נורא: ההתעמרות האין סופית בגופם של אבותינו שימשה בסך הכל אמצעי מצוין עבור המטרה האמיתית - 'איבוד הדעת', ובמילים אחרות: 'לקיחת המוחין'.

פרעה זיהה היטב את נקודת התורפה: בשביל לשלוט באמת בעם ישראל, לא די בשיבור הגוף ובריסוק האיברים. על מנת למשול באופן מלא על העבריים, צריך לקחת מהם את הדעת, את המוחין: "כִּי נִרְפִּים הֵם... תִּכְבֹּד הָעֶבֶדָה עַל הָאֲנָשִׁים וַיַּעֲשׂוּ כֹה וְאֵל יִשְׁעוּ בְּדַבְרֵי שָׁקֶר" (שמות ה, ח-ט).

והוא הצליח.

רצף העבודה עשה את שלו ואט אט נפלו בני ישראל בדעתם.

"ועיקר גלות מצרים הוא שאין השכל והדעת של האדם מתפשט כראוי בכל מעשיו" (שפת אמת, פרשת וארא - שנת תרל"ד).

כבר היה קשה לחשוב על גאולה. נדמה להם שכאן תהיה קבורתם.

אבל אז, מתוך כל היעלמות הדעת והסתרת פני ה', הגיעה למרבה הפלא - הצעקה! מרוב צרות וצער, החלו בני ישראל פשוט לצעוק ולגנוח.

וכאשר סוף סוף הגיעה הצעקה, היא גרמה ל'דעת' שנעלמה - לשוב ולהיוולד מחדש. וכשיש דעת, אזי הנפש נגאלת ונפדיה. מכאן ועד הגאולה המעשית ממצרים, הדרך הייתה קצרה. "וְגַם אֲנִי שָׁמַעְתִּי אֶת נִאֲקַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מִצְרַיִם מִעֲבָדִים אֲתָם וְאָזְכֹּר אֶת בְּרִיתִי" (שמות ו, ה).

הירידה למצרים התרחשה אמנם לפני שנים רבים, אך משמעותה הפנימית קיימת ונוכחת עד היום, כל

השנה בכלל ובמשך השבועות הללו בפרט, במהלך ימי השובבי"ם אנו עוברים תהליך מיוחד של "אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה".

את קטנות המוחין הפרטית שלנו, לא קשה לזהות. היא פוגשת אותנו גם בלי שנרצה, היום אנחנו גם יודעים את העצה כיצד לצאת ממנה, פשוט לצעוק!!

בלי גינונים וללא שום התנצלות מראש. רק לעמוד במקום שלא יצער אף אחד וממש לצעוק ולצווח:

אויי - - -

אבאאאאא!

אוהה - - -

אני מפחד!!

לא יודע מה יהיה...

אאאאאא - - -

רחם עליי.

לא יודע מה קורה איתיייי.

את העצה המיוחדת והלא שגרתית הזו גילה לנו רבי נחמן מברסלב בתורה כ"א בספר ליקוטי מוהר"ן. בהמשך, תלמידו הגדול רבי נתן ביאר את דבריו בתוספת הרחבה ואלו הם תורף דבריו:

צעקה אמיתית - מולידה מוחין ודעת, והראיה הטובה ביותר לכך נלמדת מתינוק. העולל הרך הזה יכול לבלות שעות על גבי שעות בתעסוקה אחת בלבד - צעקה. בדרך הכלל הנטייה הטבעית של ההורים היא לעשות הכל על מנת להשקיט את היללות המטריחות הללו. אבל מי שיועד שצעקה מולידה 'דעת', מבין שזו תקופת התפתחות עבור התינוק. הוא צורח, והצעקה מולידה אצלו דעת ומוח חדש, כאלו שיעזרו ויסייעו בעדו במשך

כל חייו. "זוהי בחינת מה שדרך התינוק לצעוק הרבה כל ימי קטנותו, כי מיום לדתו עד תשלום ימי קטנותו אז הוא בחינת הולדת המוחין, שצריך להולידם ולגלותם מבחינת עיבור לבחינת לידה, כמו שנראה בחוש שהדעת נתגדל עם התינוק. על כן הטביע ה' יתברך בטבעו שיצעק הרבה, כי להוליד המוחין מתעלומתו, להוציאם מבחינת עיבור, צריכין צעקה, בחינת 'צעקתנו יודע תעלומות'" (ליקו"ה הלכות גלות ה).

את ההקשר בין זעקה ללידה אנו רואים גם בנוגע לילולת. מובא שטרם הלידה, כאשר יושבת האישה על המשבר היא זועקת שבעין קלין (וזהו פרשת פנחס דף רלט ע"ב). רבינו הק' מבאר כי הזעקות הללו אחראיות באופן ישיר על תהליך הלידה. אין זו תופעת לוואי גרידא, אלא אמצעי הכרחי בעת המעבר מעיבור ללידה.

♦ ♦ ♦

לסיום, צריך לזכור כי הצעקה אינה מוכרחת להגיע דווקא ממקום של דבקות והתלהבות עצומה. גם צעקה ספונטנית וסמלית מתקבלת לפני ה' ויולדת דעת באדם. כך מגלה האור חיים זיע"א על הפסוק: "וַיְהִי בַּיָּמִים הָרַבִּים הָהֵם וַיָּמָת מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיֵּאָנְחוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעֶבֶדָה וַיִּצְעְקוּ וַיַּעַל שְׁוֹעָתָם אֶל הָאֱלֹקִים מִן הָעֶבֶדָה" (שמות ב, כג) - 'לא שצעקו לאל שיושיעם אלא צעקו מן הצער כאדם הצועק מכאבו, ומודיע הכתוב כי אותה צעקה עלתה לפני ה'".

מבהיל, צעקתם כמי שתש כוחו מצרות, שאז באופן טבעי מתחיל לגנוח מבלי שיוכח דווקא לה'. ולמרות זאת, התייחס הקב"ה ברחמיו לצעקה זו כאילו הייתה מופנית אליו.

"וַיִּצְעְקוּ אֶל ה' בְּצָר לָהֶם וּמִמַּצְוֹתֵיהֶם יוֹצִיאֵם" (תהלים קז, כח).

רעותא דלבא

דיבורים ולבבים בענייני דיומא
הרה"ח ר' שמעון מנשה רביע שליט"א מרבני הארגון

ימי השובבי"ם

ולפתוח השער של תשובה השייך אליו.

וידוע שמוהרנ"ת היה לו בכל יום שיעור וסדר קבוע לאמירת תהילים, ובימי השובבי"ם והספירה היה מוסיף עוד באמירת תהילים נוסף על הקביעות, ואשרי הזוכה לומר גם ליקוטי תפילות שהוא משער הנו"ן של התשובה כנודע.

וכן ע"י לימוד התורה ובפרט שו"ע עם פסקי הלכה למעשה זוכה להתחדש בעבודת ה', כי תורה ותפילה זה בחי' שמש ולבנה ושניהם ביחד הם שלימות התיקון, ובפרט מה שזוכים להתחזק ביחד בחבורות וללמוד מספרי רביז"ל.

וע"כ בני" במצרים, בימות החול היו צועקין להשי"ת כמ"ש "ויאנחו בני ישראל מן העבודה ויצעקו ותעל שוועתם אל האלוקים מן העבודה", ובשבת - היו עוסקין במגילות של תורה שקיבלו מאבותיהם, וע"י ב' דברים אלו יחד - נגאלו.

ובדרך צחות: שבת ר"ת שנלמד בשעה טובה, שנתפלל בשעה טובה, ועיד"ז שנתבשר בשורות טובות.

שנזכה לגאולה פרטית ולגאולה כללית בקרוב, ה' יזכנו אכי"ר.

במשנה איתא מחלוקת מאימתי ר"ה לאילנות, ב"ש אומרים בא' בשבט וב"ה או' בט"ו בשבט, ונפסק כב"ה. ואמנם איתא בספה"ק שמר"ח כבר מתחיל הארת ר"ה, ועיקר ההארה היא בט"ו בשבט, ואלו ואלו דא"ח.

ונודע כי האדם עץ השדה והוא בחי' התחדשות הבריאה, וכידוע שמוהרנ"ת קבע את ער"ח שבט כזמן לבוא אצל רביז"ל לתפילה ותשובה.

והנה האדם נמשל לעץ השדה, שבתקופת הסתיו הוא משיל את עליו ואח"כ חותכים את הענפים ולאחמ"כ מקבל הרבה מים עד שבט"ו בשבט עולה השרף באילנות וגדל מחדש ולקראת ניסן יוצא הפרח ואח"כ גדל הפרי.

ואפשר לומר כן גם בעבודת ה', שימי השובבי"ם הם הכנה לפורים ופורים הוא הכנה לפסח ואח"כ ספיה"ע הכנה לשבועות, וע"כ זמנא גרים להתחדש בעבודת השי"ת.

ובפרט שעתה אנו בימי השובבי"ם שהם ימי תפילה וזעקה, כמ"ש מוהרנ"ת זיע"א ש"בהם נוהגים הכשרים להתענות ולצעוק להשי"ת" ובפרט אמירת תהילים כמבואר בליקו"מ (ע"ג תניא) שעיד"ז יכול למצוא

הדקות נוקפות, שעת העלייה למטוס מתקרבת, ואני מוצא את עצמי מתקדם בבידוק - לבדי!! משאיר מאחוריי אח אחד ששכח את הדרכון, ואח שני שנבהל מהמניעות

סיפור התקרבותו של האברך הנלבב הר"ר ישורון לוי שליט"א בוגר ישיבת "ברכת ישראל"

"דרישת השלום" הזו שמחה אותי, עשה לי טוב על הלב לפגוש דמות מוכרת.

אנשים בוכים. תוך כדי שאנחנו מדברים, אני לפתע רואה את אחי הגדול מגיע בריצה, כולו מתנשף ומבט של אושר בעיניו. התברר שאח נוסף התגייס במהירות לעניין, נסע בזריזות מאשדוד לנתיבות, לקח את הדרכון וטס לשדה התעופה. ב"ה הטיסה מעט התעכבה וכך יצא בס"ד שלא הפסיד את הכרטיס ואת ההזדמנות להגיע לרבינו לימ"ר.

הגענו לאומן, מצאנו דירה, התמקמנו, ולמחרת השתתפתי לראשונה בחיי במעמד התיקון הכללי העולמי. אני זוכר היטב היכן עמדתי, תפסתי פינה ליד ה'קלויז' (בית הכנסת עם המניין הגדול ביותר באומן) וכאשר התחילו במערכת הכריזה את קריאת המזמורים יחד כל שבטי ישראל, קיבלתי את ההלם של חיי. סביבי עמדו כל סוגי היהודים שרק קיימים בעולם. ישראלים ואמריקאים. חרדים ובעלי תשובה בכל מיני שלבים. נערים וזקנים. כולם עומדים וקוראים את המזמורים בכזו השתפכות הנפש. קוראים ובוכים, עיניהם נשואות השמימה ונראה כי עוברים כעת תהליך רוחני שאין לו אח ורע. נשאבתי לאווירה המחשמלת הזו, והרגשתי איך גם הלב שלי עובר כיבוס וטלטלה אותה אני זוכר עד היום, עשרים שנה אחרי אותו מעמד נורא הוד.

ימי ראש השנה עברו עלינו בטוב, ולמי שסקרן לדעת מה עשינו עם הסעודות, ב"ה לא אלמן ישראל, אכלנו שבענו הותרנו, היה לנו את כל שצריך לעילא ולעילא.

נחתנו בא"י, חזרתי לישיבה מבלי לעורר סביבי רעש וצלצולים ובס"ד לאחר חצי שנה זכיתי להתארגן בשעה טובה. נישאתי ועברתי לגור בעיר בני ברק.

אגדלך. בהשגחה פרטית מופלאה, נכנסתי לכולל מצוין, ולאחר תקופה קצרה הכרתי בין ספסלי הלומדים - אברך משכמו מעלה שהיה מקורב לרבינו זה עידן ועידנים. הוא היה מלא וגדוש בדיבורי ההתחזקות של רבינו וכאשר ראה שאני מבקש לדעת ולשמוע הוא שפך עליי דיבורים כ"כ מתוקים, מאז התחלתי ללמוד בעצמי מתוך הספרים הקדושים של רבינו ורבי נתן, חסדי ה' כי לא תמנו כי לא כלו רחמינו.

לסיום אני מבקש לנצל את ההזדמנות להודות מקרב לב על הפעילות המיוחדת של ארגון אגדלך. העלונים, החבורות בכל הארץ וגם כאן בבני ברק, קו התוכן העשירי, ועוד ועוד. אין לנו מושג כיצד דיבור אחד של נחמה מרבינו יכול לפעול על יהודי בקצה הארץ וממש לשנות לו את חיים, ממקום של ריחוק וניתוק למקום אחר לגמרי של קרבה ושמחה בה. תחזקנה ידיכם.

היינו בהלם וממש לא ידענו מה לעשות, גם ככה שילמנו סכום רב על קניית והכנת האוכל, וכעת נדרש ממנו להוסיף עוד אלפי שקלים עם המשקל שלהם? התבלבלנו לגמרי, חשבנו וחשבנו עד שהגענו למסקנה שכדאי להשאיר את האוכל בארץ. יצרנו קשר עם קרב משפחה שיבוא ויאסוף את כל הצידניות ובלב כבר התקדמנו הלאה. בקשנו ממנו דרכונים ולמרבית הפלא, אחד מאחיי שכר את הדרכון בביתו בנתיבות....

נכנסנו ללחץ מטורף. היינו חדשים בתחום ולא ידענו את הגילויים של רבינו סביב עניין המניעות והעיוכים. לא ידענו שהקשיים הללו מגיעים על מנת שנגדיל את החשק ואת כלי האמונה וכו'.

עיניהם נשואות השמימה

ונראה כי עוברים כעת תהליך

רוחני שאין לו אח ורע

לאומן לבד. במקביל, אחי השני מקבל טלפון מראש הכולל שלו, המתריע באוזניו ומגלה ששמע לפני כמה שעות על התכנון לנסוע לאומן, והיות שאין זו השקפת הכולל, הוא מודיע באופן נחרץ כי הנסיעה לאומן תגרור את סילוקו מהכולל לאלתר.

רק שנבין את הסיטואציה. האוכל של כולנו... איננו. הדרכון של אחי הגדול... שוכן כבוד בביתו בנתיבות. וכעת, האח השני עומד משתהה על המשך לימודו בכולל הנחשק אותו הוא כל כך אוהב.

הדקות נוקפות, שעת העלייה למטוס מתקרבת, ואני מוצא את עצמי מתקדם בבידוק - לבדי!! משאיר מאחוריי אח אחד ששכח את הדרכון, ואח שני שנבהל מהמניעות.

התקדמתי הלאה ובלב פנימה פטישים הולמים בי שוב ושוב. קצת נחרדתי מרצף ההתרחשויות, סה"כ בחור צעיר, פעם ראשונה בשדה התעופה, פעם ראשונה נוסע לאומן, ללא הבנה וידיעה כיצד והיכן אלון את שנת הלילה הקרוב, איך אסתדר ומה יהיה.

מצד אחד נבהלתי אולם מצד שני, הייתה בי הרגשה בטוחה שקיוותה לטוב. ידעתי שבסוף יהיה בסדר, הקב"ה לא יעזבני וזכות הצדיק תגן בעדי.

הגעתי כבר לשער העלייה למטוס ולשמחתי אני פוגש חבר מהישיבה. היינו בהלם אחד מנוכחותו של השני, כל אחד ממנו חשב שהוא היחיד שעושה את הנסיעה הזו, והנה נפגשנו באותו פונדק....

קבר שמואל הנביא. נולדתי בעיר אופקים שבדרום הארץ להורים יקרים ונפלאים. בעיר הדרומית הרחוקה גדלתי וחונכתי, בהמשך עליתי לישיבה קטנה בסמיכות לבית הוריי, וכאשר סיימתי שלוש שנים זכיתי לעלות ולהיכנס לישיבת ברכת ישראל בירושלים בראשות ראש הישיבה הרה"ג ר' אביגדור אריאלי שליט"א. בשנים הראשונות שלה, שכנה הישיבה אחר כבוד בשכונת רמות, וכך זכיתי בשעות בין הסדרים לחטוף פה ושם רגעים ושעות של תפילה בקבר שמואל הנביא השוכן בסמיכות לשכונה. מבלי שהיה לי רקע מקדים, הייתי אוהב לקרוא בקברו של הצדיק את עשרת המזמורים שגילה רבי נחמן מברסלב, הרגשתי שזה עושה לי טוב על הלב, האמנתי בגילויי הייחודי הזה, אבל לא הייתה בי סקרנות לבדוק אלו דברים נוספים גילה והאיר רבי נחמן בעולם. מבחינתי, אהבתי את ה"תיקון הכללי" וזהו.

אומן ר"ה. בתקופה ההיא, לפני כמעט עשרים שנה, הפציר לאוויר העולם איש עסקים מיוחד במינו ושמו ר' ישראל זינגר הי"ו. היהודי היקר הזה התקרב לברסלב וקיבל חשק גדול לסייע ולהביא לר"ה באומן, את כל מי שמעולם לא היה בציונו של רבי נחמן. השמועה הזו התפרסמה מאוד עד ששני אחיי הגדולים, אברכים חשובים מנתיבות ואופקים, התעוררו אף הם להצטרף לנסיעה הזו, הידיעה הזו התגלגלה גם אליי וקיבלתי חשק פנימי שאיני יודע להסבירו - לבוא ולהצטרף אליהם.

אבי היקר לא רק שלא מנע ממני את הרעיון, אלא אף הגיע איתי יחד למשרד הפנים על מנת שאוכל להוציא דרכון בצורה מסודרת.

אני זוכר כיצד פגשתי שם עוד מספר אברכים נרגשים מבאר שבע, נתיבות, ואופקים שהגיע אף הם להנפיק דרכון לקראת הנסיעה הגדולה אומנה.

נכנסנו כבר לתוך חודש אלול וההתרגשות שלי הלכה וגדלה. ממש ספרתי את הימים לקראת הטיסה ובהגיע היום והשעה, שמתי פעמי ללשדה התעופה, תוך שאני משתדל לא למשוך תשומת לב מצד החברים על מנת שלא להפריע למתכונת הישיבה להמשיך כסדרה.

מניעות. הגעתי לשדה התעופה וכבר בכניסה פגשתי בשמחה גדולה את שני אחיי. הם הביאו איתם את כל סעודות החג, לנו ולעוד קבוצה מאופקים, איתם תכננו לחגוג את סעודות ר"ה. התקדמנו לכיוון הבידוק הבטחוני, הפקיד מסתכל על קופסאות האוכל, ומיד מעקם את הפנים. בודק שוב ושוב את גודלם של קופסאות הענק שהביאו אחיי, עד שקבע כי לא ניתן להעלותם למטוס אלא אם כן נוסף תשלום מופרך של כמה אלפי שקלים.

גם לך יש סיפור התקרבות מופלא עם מסר מעצים ומתוק?

הינך מוזמן ליצור קשר ב'קו אגדלך' 02-343-7556 שלוחה 7 וזכות רביה"ק תעמוד לך בזה ובבא

רשמים מהלילולת רבי נתן שע"י אגדלך מהרה"ג ר' מרדכי ועקנין שליט"א ממגידי השיעורים בקו

קצת קשה להביע במילים את רחשי הלב העמוקים, את ההתרגשות הגדולה, שאחזה בכל אחד ואחד ביום ג' פרשת ויחי, עת קיימנו בגופנו 'הכל מעלין לירושלים', להילולת הגדולא מטעם ארגון "אגדלך".

לפני שנביע את ההרגשות, נראה לרמז בפרשת השבוע "ויחי יעקב בארץ מצרים" - עיקר חיותו של יעקב היה בארץ מצרים, שם הוא קיבל את החיות ושם חזרה לו רוח הקודש. הנה ארץ מצרים של דורנו, הם כל המצרים שאנחנו נמצאים בהם מבית ומחוץ, ולכן צריך שיהיה בחינת "ויחי יעקב". והר"ת של ארבעת האותיות במילים - ויחי יעקב בארץ מצרים, עולה בגמטריא אגדלך. ולזה זכינו ביום שלישי, להחיות הנפשות וקיבלנו שם חיות גדולה מאוד מאוד.

לפרט הכל אי אפשר, אבל ממש היה ניתן לראות איך ש"כולם נקבצו באו לך, מכל הגוונים, בני ישיבות, אברכים, וכל אחד שבא, נתקבל בכזה מאור פנים, "אור" - גמטריא רז, ה"ה האחים לבית משפחת רז, והר"ר יוסף חיים אבאי הי"ו.

והבער אותה בלבי, זו תבערת הלב של המנחה הרה"ג ר' ישי מטלון שליט"א. איך הנחה את המעמד מעומק הלב, ממש הכניס את הלב במילים שאמר, ולאחמ"כ דבריו הנפלאים של המנוח הגדול, לבו לב ארי ומתראה כשועל חותננו הגדול - הרה"ג ר' יוסף נחמן לוי שליט"א. הכניס בדיבוריו אמונה ופשטות, בתוך דרשתו הציע לציבור הגדול לשיר יחדיו "ויהי נועם", כלומר: הכנס הזה כולו לכבוד הקדוש ברוך הוא, אין פה פניות זרות. הכל למען השם. השירה הסוחפת ריגשה את כולם.

ברוך השם, אנחנו לא ילדים ולא צעירים כל כך. ראינו כנסים, השתתפנו בכנסים של רבבות ואלפים, ועדיין יש שמחה ויש שמחה. לראות את הבעל מנגן, הרב דוד דגן, אני באופן אישי התרגשתי עד דמעות. זוכרני את אביו הי"ו רבי ישראל דגן, לפני שלושים וחמש שנה, היינו שומעים אותו ביערות בצפת ובמירון.

ולאחר מכן שרו "אם אסק שמים שם אתה", איזה התרוממות הרוח. הרגשנו פשוט התנתקות הגשמיות. נמצאים בשמיים, קרוב לכסא הכבוד. טוב שלאחר מכן נגנו "ואציעה שאול הנך", כדי שנוכל לנחות חזרה לארץ...

אחרי כן, התקיים הסיום של "שיחות הר"ן" על ידי הגאון המקובל רבי שמעון מנשה רביע שליט"א. אדם גדול, כל כך אני התפעלתי לראות איך הוא קורא מהספר כשמוחו וליבו בפנים. הדיבורים שוטפים, הדיבורים יוצאים ממקום פנימי, לא בכל מקום אפשר לראות כזה דבר.

ואז הגיעו הריקודים. פשוט להביט ולראות איך כולם שרויים בפנים מחייכות, כולם בשמחה. מרגישים שיש הזדמנות להיות מה שאני רוצה להיות באמת, להוציא את השמחה שמקוננת בתוכי כל השנה, זה ממש מרומם ומפלא.

בתום הריקודים, הגיע הרעם. לא נבראו רעמים אלא לפשט את עקמומיות שבלב. הרעם זה הרה"ג רבי עמי מזרחי שליט"א, שדיבר דיבורים בבקאות גדולה, סיפר מי זה רבי נתן, מה זו ברסלב. הפשיט הרבה עקמומיות שבלב לאחרים. אני לא יכול הרבה לדבר, אבל היה נראה שכולם רוצים פשוט לעלות על השולחנות, לפזז ולכרכר להש"י, כפשוטו.

אחרי זה ביציאה, מכירת הספרים הגדולה, איזה התפעלות, מי היה מאמין. דברים שלא ראינו.

בחזור הביתה, היו איתי אברכים במכונית, אמרו לי, תגיד, אתה יכול לתת לנו הסבר מה עבר עלינו כאן במשך שלושת השעות האחרונות? אמרתי: תראו, משה רבנו מוריד דעת. מוריד דעת לדרי מעלה, ולדרי מטה. רבי נתן עם הליקוטי הלכות שלו, הביא לנו דעת אמיתית. ועל זה הייתה השמחה הגדולה שראינו שם.

ואי אפשר לדלג על השבח בדבר שפע הגשמיות, אבל נראה שבשלב מסוים כבר הגיעו כולם למצב של התפשטות הגשמיות...

הרגשתי צורך לומר את כל מה שאמרתי, כי אני מרגיש שזו תהא כפיות טובה אם לא לומר. ממש אין מילים.

אני יודע שלא אמרתי כאן את כל שמות המארגנים. אמרתי רק את מי שאני זוכר.

יה"ר שיקויים בנ' אגדלך אלוקי כל נשמה, שבעזרת השם הארגון ימשיך ויסגסג, יעלה מעלה מעלה. עוד כנסים, עוד חבורות, ובעז"ה יהיה הצלחה גדולה בכל העניינים.

(תומלל על דעת העורך בלבד)

מה זה ש בקו אנדלך?

חדש חדש!! 'הארה יומית' מאת אחד החברים. מידי יום בשעות הצהריים, תוכלו להנות מחיזוק קטן, מתוק, קצר וקולע, להמשך יום מלא בחיבור לה'.

לרגל התחלת מחזור ה' בדף היומי בליקוטי הלכות - ראיון מקיף ומיוחד עם הרה"ח ר' רחמים נמני שליט"א. מתי נוסד הלימוד היומי, וגם מהי התועלת שבלימוד היומי, ועוד ועוד.

עם סיום סדרת השיעורים בקו אנדלך מפי הגה"ח ר' אליהו עטיה שליט"א, ניתן לשמוע את כל השיעורים שנמסרו בטוב טעם ודעת על ליקוטי מוהר"ן מתחילה ועד סוף (354 שיעורים) בשלוחה 5>3>2. ניתן לבחור במס' השיעור הרצוי או לשמוע מהסוף להתחלה.

לרגל תחילת מחזור ה' בספח"ק ליקוטי הלכות עולה מידי יום שיעור דף היומי מפי הרה"ח ר' אליהו עטיה שליט"א

ניתן לשמוע את כל ההקלטות מהילולת רבי נתן, שהתקיימה מטעם אנדלך. בשלוחה 313

02-313-7556

מערך השידורים מבית אנדלך

הננו להודיע לכלל משפחות האברכים הע"י כי ארגון אנדלך מפעיל מערך שידורים ע"י שדכנית ותיקה ומנוסה העוסקת בהתאמת שידורים לציבור בני התורה הספרדים המקורבים לאורו של מוהר"ן מברסלב זי"ע"א

לרישום ובירורים: 0327140321

אברך / בחור יקר! מבקש פנימיות? מחפש קרבת ה' מקומך איתנו!

ליצירת קשר והתחברות לחבורות בפריסה ארצית, פנה כבר היום לראשי מערך החבורות

לבחורים:

הר"ר יוסף חיים אבאי שליט"א
0533135370

לאברכים:

הר"ר יצחק אנקווה שליט"א
0548421293

ליצירת קשר
עם מזכירות אנדלך:
052-714-0454

לקבלת העלון באימייל,
יש לשלוח בקשה לכתובת:

agadelha148@gmail.com

עץ חיים היא למחזיקים בה

את עומק רגשי ההערכה והכרת הטוב
נביע מעומקא דליבא קדם ידידינו הנעלים
המוסרים נפשם למען הגדלת שם רבינו הק'
ה"ה מנהלי ארגון
"נעשה ונשמע"
העומדים לימינו בכל עת
ונוטלים חלק בכל הזכויות של ארגון "אנדלך"
בתמיכתם העקבית בכל מפעלותינו
כל ימות השנה

הכרעה אחת היא
לכל החברים שותפינו היקרים
שנרתמו למגבית "ותהיו חזקים"

ולתורמים החשובים המוסרים נפשם
למען הגדלת שם רבינו הק'
הר"ר נחמן בנשעיה הי"ד
הרה"ח נתן מימון שליט"א
הר"ר לוי יצחק גבירץ הי"ד

יה"ר שיזכו לראות ברכה והצלחה
בכל מפעלותיהם הרבים למען שמו ית'
וזכותו של רביה"ק תעמוד להם
להיושע בכל מלי דמיטב

בהערכה רבה
רבי ומשפיעי אנדלך
הנהלת הארגון

הודעות ועידכונים • שיעורים
חזוקים קצרים • יעוץ טלפוני מגדולי הרבנים
שלוחת החבורות

קו 'אנדלך'

02-313-75-56

שתיה קודם התפילה ולפני עלות השחר

השו"ע, ובמשנ"ב ושא"ח הוסיפו שגם קודם ק"ש אסור, וכלשון הגמ' הנ"ל 'קבל עליו מלכות שמים'.

אך לדעת הזוהר שהכל תלוי בזמן שהנשמה חוזרת לגופו, יש בזה כמה דעות: 1. פשוט המקובלים והפוסקים שלא חילקו בזה, מבואר ג"כ שהענין הוא שמו"ע ולא דבר אחר. 2. הרמ"ק בזהר שם (אור יקר יא, צה) כותב שמשעה שענה על ברכו תו חזרה נשמתו לגופו, ועי' גם בפע"ח (ק"ש א) שהביא בשם האר"י שאין חזרת נשמתו עד "שיתפלל ויענה ברכו" ומבואר שם דקאי על דברי הזוהר ויקהל, ומשמע קצת כהרמ"ק, אך אינו מוכרע, שו"ל שמה שכתב 'יתפלל' כוונתו לשמו"ע. אכן זה ודאי מבואר מדבריו, דלא סגי בברכו לחוד אם אינו מתפלל, אלא דווקא אם הוא על סדר התפילה, שאז עולה האדם לעולם הבריאה ומתקן נשמה דנרנח". ומ"מ דברי הרמ"ק צ"ע, משום שבזהר בהמשך דבריו מוכח שאין נשמתו חוזרת עד אחר תיקון רביעי שהוא שמו"ע, עיי"ש. 3. הכה"ח (פס, כח) כותב שו"ל שכל שלא גמר סדר התפילה עד עלינו לשבח שהוא סוף ירידת עולמות ב"ע, לא חוזרת נשמתו בשלימות, ואין לאכול עד אז.

ודע עוד שכתבו החב"י והשד"ח שלדברי הזוהר לא דווקא תפילת שחרית, אלא אף אם התפלל תפילת ערבית אחר שניער לאחר חצות, תו חזרה נשמתו למקומה ומותר באכילה.

ג. גדר אכילה ושתייה: לטעם הגמ' שהאיסור הוא מצד גאווה, נחלקו הראשונים מהי גדר הגאווה שאותה אסור חז"ל, דעת הראב"ה שאין אסור אלא דבר ששייך בו גאווה, אך כל שאין שייך בו גאווה אין בו איסור כלל, והסמ"ק לזה הגמ' בעירובין (סה) שמשמע שם שמשקה המשכר נקרא בשם גאווה והוכיח מזה שלא כל דבר הוא בגדר גאווה; ועפ"ז כתב שמואל לשתות מים קודם התפילה. וכן מרן בשו"ע פסק כדבריו שמואל לשתות מים לפני התפילה.

ובאמת שמדברי הראב"ה היה אפשר לדייק, שרק משקה המשכר אסור ושאר דברים מותר, אכן הרבה אחרונים הבינו בדעתו שאין כוונתו לאסור דווקא משקה המשכר, אלא כל משקה חשוב שאינו כמים אסור, ורק הסמ"ק שיכר לדוגמא להשמיע שמים בעלמא ודאי אינו בכלל גאווה ומותר. ולכן דנו הפוסקים אם מותר לשתות קפה ותה לפני התפילה או שהם ג"כ בגדר גאווה, ורבים מהפוסקים שמתירים קפה ותה לישוב הדעת מ"מ אוסרים המה להוסיף בהם סוכר וחלב משום שדברים אלו ודאי הם בגדר גאווה; כ"כ הפרי חדש, והביאווה הברכי יוסף, הפמ"ג והמשנ"ב ועוד.

ובפוסקים בדורות האחרונים מצאנו מי שהתייחסו לזה יותר בקלות מחמת שבזמננו דרך כל הארץ לשתות משקים אלו עם סוכר וחלב ולא רק קציני העם, ולכן אין זה כ"כ בגדר גאווה, ובפרט שמועיל לישוב הדעת; עי' בענין זה בדברי ה**בן איש חי** (עוד יוסף חי ס"פ וישלח), המהרש"ם (דעת תורה פט), ו**ביביע אומר** (ד, יא - יב) שהאר"י בזה.

אכן אנו ההולכים אחר דברי רבינו ז"ל, וכבר קבע לנו שאסור לשתות כלל קפה לפני התפילה, וכמבואר בשיחות הר"ן (רעז): "הקפיד מאוד על אלו השותים קפה וכיצא בזה קודם התפילה". וכן מוהר"ת (ליקוטי הלכות השכמת הבוקר ג) צווח ע"ז.

עד כה ביארנו דעת ראב"ה שמתיר מים וכמותו פסק בשו"ע, אמנם דעת רבינו פרץ (הג' תשב"ץ רג) שמדינא דגמרא אסור אפילו מים, שגם בהם שייך גאווה שממלא נפשו מהם, והביאווה מקצת מן האחרונים וכתבו שהמחמיר שלא לשתות אפילו מים תע"ב; כ"כ הברכי יוסף, ובעקבותיו החסד לאלפים והבן איש חי (א, יתרו יח), וכן נהג רבינו ז"ל לעצמו (שם), וכן יש הרבה מאנ"ש הנוהגים כן ואשריהם ואשרי חלקם.

ועדיין יש לנו לדון לפי דברי הזוהר שאוסר מחצות ואילך משום שמגביר כח הדם, מהי גדר אכילה ושתייה לפי טעם זה, והנה אין גדר ברור מה נחשב שמגביר כח הדם ומה לא, שהרי אפילו מים מגבירים במשהו. ומצאנו בפוסקים שדנו בזה: הנזירות שמשון כתב שאף מים אסור לזוהר; אך כל שאר האחרונים התיירו אף לזוהר מים ורק דנו אם אפשר להתיר ג"כ קפה וסוכר, עי' בכה"ח (לא) שמביא השיטות בזה, ונראה שמצדד להיתר, וכן מסיק השד"ח (ריש מערכת ר"ה).

וכן לגבי הוספת חלב בקפה, מדברי החב"י והשד"ח והכה"ח (ב) נפקא שזה ודאי מגביר את הדם ואסור לזוהר, אך מדברי החמדת ימים (אלול ד) ומהר"ם זכות (שו"ת נט) משמע שהבינו שאין נחשב דבר המגביר את הדם אלא מאכל או יין המשכר, אך לא שאר משקים, ולפי דבריהם מותר אף לזוהר לשתות מים וקפה עם סוכר וחלב, עיי"ש.

אכן יש מאנ"ש שנהגו שלא לשתות כלל אפילו מים מחצות ואילך, ע"פ דברי הזוהר וע"פ דברי מוהר"ת שם, ואכמ"ל.

אמנם יש להדגיש שודאי שאין לימנע מחמת חומרא זו מלקום בחצות, שודאי ופשוט שעדיף לקום ולשתות קפה מאשר להישאר מוטל על ערשו, ושום דבר אינו מצדיק לבטל תורה ועבודת ה' [וכמו שכתבו הפוסקים שאף אם אין לו מים לנטילת ידיים, יקום וילמד ללא מים]. וכן העידו מהר"ח ויטאל שכשחלש ליבו אכל מעט קודם עלות (מבואר במשנ"ב כח), ואף שיש מפקפקים בעדות זו (עי' ברכי יוסף), מ"מ באופן שאם לא כן ישאר לישן, יקום וישתה וירוח לו, ואל יאבד אפי' אחת מלילותיו לבטלה וכדברי השו"ע (י"ד רמז, כב) הידועים. וכבר נפסק בשו"ע שהרעב והצמא שאינו יכול לכוון דעתו כן, הרי הם בכלל החולים ומותרים באכילה ושתייה.

השעה אחת אחר חצות. היכל הישיבה ריק מלומדים. "על נהרות בבל... עד אנה בכיה בצינן..." נשמע קולו המשתפך של ניסים, מצטער על גלות השכינה. 'היי, ניסים!' נשמע קולו של חברו הטוב שלמה, תוך כדי שמניח לפניו כוס קפה שחור חזק ומרוכז. 'קח, בשבילך. תשתה, תתעורר.' 'תודה' אומר לו ניסים, 'אך איני שותה קפה אחר חצות'.

'מה??? תמה שלמה, 'ככה ידוע ע"פ הזוהר שאין לטעום כלום מחצות; וגם רבינו נחמן מברסלב זיע"א הקפיד על אלו השותים קפה לפני התפילה, כמו כן גם המשנה ברורה והפוסקים אסרו זאת' השיב ניסים. 'בטוח שגם הפוסקים אוסרים זאת?' הקשה שוב שלמה. 'ככה זכור לי. אך הרי יש עוד כמה שעות עד האיר השחר, ינתי ספר וניחז'.

צללו להם ניסים ושלמה בים החכמה, ונפרשה הסוגיא לעיניהם ערוכה כשלמה. בבוקר מיד לאחר התפילה ישב לו ניסים על מקומו, ורשם עלי גליונו את עיקרי הדברים.

אסור לאכול ולשתות קודם תפילת שחרית. כן איתא בגמ' (ברכות י: ובזהר (ויקהל רטו); וכ"פ בשו"ע (פס, ג). יש הסוברים שהאיסור הוא מן התורה (חינוך עשה רמח), אך רוב הראשונים והפוסקים הסכימו שאיסורו הוא מדרבנן, וכ"פ מרן בבית יוסף.

בטעם האיסור מצאנו טעמים חלוקים בין הגמ' לזוהר, ונפקא מביניהם כמה נפקותות למעשה וכאשר יתבאר.

בגמ' איתא: "כל האוכל ושותה ואחר כך מתפלל - עליו הכתוב אומר: 'ואותי השלכת אחרי גויך', אל תקרי 'גויך' אלא 'גאיך'. אמר הקדוש ברוך הוא: לאחר שנתגאה זה - קבל עליו מלכות שמים". ומבואר טעם האיסור משום שמתגאה להתעסק בצרכי גופו מקודם שמתעסק בצרכי נשמתו וקונו. [טעם זה הביאו כל הפוסקים להלכה, ובגמ' איתא שם עוד טעם ואינו נ"מ לכאן].

ומאידך בזהר נתן טעם, משום דבשעה שישן מסתלקת ממנו הנשמה, ולכן נחלש כח הנפש הוא הדם הנותר בגוף, ומתאספים כל הדמים למקום אחד, וזהו מה שאמרנו ד"טעים טעמא דמותא". וכל זמן שאין הדם חוזר להתפשט בגופו, אין הנשמה יכולה לחזור, ולכן כשיניער אין הנשמה חוזרת עד שיתפלל, שהתפילה מגבירה כח הדם להתפשט בגופו, ועי' זה חזרת אליו נשמתו מסטרא דקדושה, ולכן אם יאכל מקודם התפילה בשביל להגביר כח הדם, תחזור אליו נשמתו שלא מצד הקדושה, ועי"ז מגביר כח הסט"א בגופו על הקדושה, והוא כמעט ונמנח ועובד ע"ז רח"ל, עיי"ש באריכות.

יש לחקור בענין איסור זה בשלשה נידונים התלויים בטעמי הגמ' והזוהר:

א. זמן האיסור: לדברי הגמ' משמע שהאיסור הוא רק מזמן שיכול להתפלל, והיינו מעלות השחר, אך כל זמן שעדיין לא הגיע זמן תפילה לא שייך לומר שנתגאה מקודם שפנה לקונו, שהרי אינו יכול עדיין לפנות אליו, וכן אין חילוק בין שבת ויו"ט לשאר ימים, וכ"פ השו"ע.

אך לדברי הזוהר אסור אף קודם עלות, שהרי סו"ס הוא מגביר כח הדם ומחזיר נשמתו ע"י האכילה ולא ע"י התפילה, וכ"כ המקובלים, והביאום המג"א והמשנ"ב ושא"ח לחוש לדבריהם.

אך עדיין יש לבאר מאימתי אסור באכילה לפי דעת הזוהר, ואם נדייק בלשון הזוהר מבואר מדבריו שענין חלישות הדם הוא 'טעמא דמותא', וא"כ כל דלא שייך טעמא דמותא - וכפי שיתבאר - תו אין הנשמה מסתלקת ממנו, ואין איסור אכילה. ואימתי שייך טעמא דמותא, דבר זה מבואר בזהר (ויגשר רז): שכל הנם שיתין נישמי טעים טעמא דמותא, ונחלקו המקובלים מה הם אלו ס' נשמי, י"א (מקדש מלך ועוד) כל שישן שיעור ס' נישמי והם יותר ממחצית השעה, טעים טעמא דמותא, ואין חילוק באיזה זמן של הלילה; אך דעת רבינו הרש"ש (נה"ש פו; הביאו הכה"ח א, ז) שכל שלא ישן ברגע חצות ממש תו לא טעים טעמא דמותא אף אם ישן לפניו או לאחריו, ומבואר מדבריו שם שכן היא ג"כ דעת האר"י ז"ל. וא"כ ה"ה לנידון דידן, לדעה ראשונה יהיה אסור באכילה אחר שישן שיעור ס' נישמי במשך הלילה בין בתחילתו ובין בסופו, אך לדעת הרש"ש כל שהיה ניעור ברגע חצות אינו אסור באכילה כלל, וכבר קיבלו עליהם כל ההולכים בדרך האמת את דברי הרש"ש שכל דבריו קודש ואין אחריי כלום, וכ"פ מרן הר"ח פלאגי (לב חיים סט), והשד"ח (מכתב לחוקיהו ז).

וע"פ דברים אלו יש לומר גם, שלפי המבואר בהרב שמון ששון (הביאו הכה"ח א, ט) שבשבת ויו"ט לא טעים טעמא דמותא, תו אין בהם איסור אכילה לפי הזוהר אף בישן ברגע חצות ממש; אמנם מתשובותיהם של החב"י והשד"ח משמע דפשיטא להו שגם בשבת ויו"ט טעים טעמא דמותא (החב"י מיייר שם בתו"ד מליל יו"ט ראשון של פסח עיי"ש, והשד"ח מיייר שם משבת).

אכן מדברי הכה"ח (פס, כח) מבואר דפשיטא ליה שיש איסור אכילה כל שישן שיעור ס' נשמי אף שהיה ער בשעת חצות, אף שפסק (ס"א וס"ד ד) כדעת הרש"ש, וצ"ל שסובר להסתלקות הנשמה לענין איסור אכילה היא אף בלא טעים טעמא דמותא; אך מהתימה שלא הביא דברי החב"י שדרכו להביאו בכל מקום.

ואף לדבריו י"ל שמ"מ קודם חצות ודאי אין איסור אכילה כלל, כיון דכל האיסור הוא מחמת התפילה, וי"ל שכל שעדיין לא הגיע זמן שהתפילה שייכת בו, לא שייך איסור זה, ורק מחצות שכבר שייך בו התחלת התעוררות התפילה וסדר הברכות אסור, וכ"כ בספר שו"ע הזוהר.

ב. גדר תפילה: לדברי הגמ' היינו תפילת שמו"ע, שזהו 'תפילה' בלשון חז"ל בכל מקום, וכ"פ

לב חדש

מהנעשה ונשמע בצל קורתינו

כל הגולה כמדורת אש

לאחר הכנס המיוחד והמוצלח בהילולת רבי נתן, כינוס שעור הדסים וגלים רבים, נוצרה התעניינות רבה בקרב בחורי הישיבות אצל ראשי החבורות והמשפיעים, ובס"ד ממש בימים אלו מוקמות חבורות חדשות במספר ערים, לתיאום וקבלת פרטים ניתן ליצור קשר עם הר"ר יוסף חיים אבאי הי"ו - 0533135370

ותהיו חזקים

בשבועות האחרונים כלל חברי אגדלך נרתמו לחתימת שותפות בכל פעילות הארגון. החותמים מעל 101 ש לחודש, קיבלו סט "מטעמים" מפואר על מועדי השנה.

אברכים שחתמו ועדיין לא קבלו את השי המיוחד, מתבקשים ליצור קשר בהקדם עם המזכירות בפלא' 0527140454. כמו"כ אנו קוראים בקריאה של חיבה לכלל חברינו היקרים, אלו שמרגישים הכרת הטוב ורוצים לקחת לעצמם זכות ממשיית בכל מפעלות הארגון, לבוא ולהצטרף למבינים בעם, ולזכות בזכויות של נצח. ניתן להצטרף בעמדות 'נדרים פלוס' בצורה קלה ונוחה.

יפוצו מעיינותיך חוצה

במהלך ההילולא המפוארת לכבוד מהורנ"ת זיע"א, התקיימה בכניסה לאולם מכירת ענק של ספרי ברסלב רבים במחירים שווים לכל נפש ע"י ארגון 'קונה עולמו' שטרוחו ועמלו סביב מכירת הספרים משעות הצהריים המוקדמות ועד לשעות הלילה המאוחרות, ישלם ה' שכרם מן השמים.

חבורת הבחורים רמת שלמה

בחור יקר!! הנך מוזמן באופן אישי לבוא ולטעום מנועם שיחותי ותורתיו של רביה"ק בחבורה המתקיימת מידי ליל שישי בשעה 22:45 בשכונת רמת שלמה, רח' מוצפי פינת רח' פתאל, בביהכנ"ס תכלת מרדכי. לברורים נוספים ניתן לפנות לראש חבורה הר"ר מיכאל רחמים שליט"א 0533112823.

קו אגדלך לנשים

הקו ממשיך להתפתח עם פינות מיוחדות ומרתקות לבני הבית, ראיונות, פאנלים ושיעורים, במס' 02-3131063

סדרת שיעורים בנושא 'יסודות הבית ונפש האדם'

בשורת משמחת לציבור האברכים הי"ו

הנגו להודיע על פתיחת סדרת שיעורים מרתקת מפי הרה"ג ר' אהרון לוי שליט"א

בשיעורים הייחודיים יידונו נושאים הבאים: שכינה ביניהם, בניה נבונה של חיי הנישואין, תקשורת וכבוד האדם, 'הסכם שותפים' או 'שלום אמיתי', ועוד יסודות הכרחיים שלא תשמעו במקומות אחרים...

השיעורים יתחילו א"ה בשבועות הקרובים

ותקיימו לעת עתה בעיה"ק צפת

במהלך השיעור יוכלו המשתתפים לשחק בלבטיהם ולדון בהרחבה על השאלות שיעלו.

הסדרה כוללת 8 שיעורים | מחיר מיוחד ליחיד - 500 ש

לנרשמים עד י' שבט 370 ש בלבד

להרשמה ולפרטים נוספים

הר"ר יוסף חיים אבאי הי"ו 0533135370

וחפץ השם ביריט יצילנו להגדיל תורה ולהאדירה

הנהלת ארגון אגדלך

הכינו: כנס הכנה לפורים

בס"ד, בר"ח אדר, יום שלישי בערב,

יתקיים אי"ה כנס מרומם

לכלל בחורי הישיבות בעיה"ק ירושלים

עם דיבורי הכנה מהרה"ח ר' אליהו עטיה שליט"א.

עקבו אחר העדכונים בקו אגדלך.

ניתן לתרום בטל' 052-714-0454 | בנדרים פלוס < קופת אגדלך | בנדרים פון (מס' ישיר) 0799698185

העברה בנקאית: בנק מרכנתיל, סניף 725, חשבון 0104936756, ע"ש אגדלך ברסלב

התרומות מוכרות לצרכי מס לפי סעיף 46

הרה"ג ר' יוסף נחמן לוי שליט"א מרבני הארגון לכבוד שמחת אירוסיו בתו עב"ג הבחור דוד אבנר מונסה הי"ו מחבורת אגדלך לבחורים בעיה"ק ירושלים

הרה"ח שמעון מנשה רביע שליט"א מרבני הארגון לע"נ מו"א הר' יוסף חיים רביע זצ"ל נלב"ע ה' שבט התשפ"ד

החפץ בעילום שמו להודות לה' על כל הטובות והנפלאות

הר"ר משה נתן לוי שליט"א לכבוד שמחת אירוסיו בתו עב"ג הבחור דניאל רפאל בוטח בהשם הי"ו

חבורת האברכים צפת לרגל שמחת ראש החבורה הרה"ג ר' יוסף נחמן לוי שליט"א באירוסיו בתו בשעטומ"צ שיזכה לראות דורות ישרים מבורכים בנין עדי עד

לע"נ הר' ראובן בן נונה ז"ל נלב"ע כ"ז טבת תנצב"ה

קו אגדלך לנשים:
02-313-10-63

מהזכרת

עדכונים • שיעורים • חזקונים • ראיונות וסיפורים אישיים

כל מה שחשוב לך ולנשמה